

סיעת מי"ן – המפלגה היהודית הנאצית – הפכה עובדה קיימת

מי"ן ומי"ן

שאינו מבין זאת ביום, לא יבין לעולם מה קרה למדינה זו.

ש דרך אחרת לבדוק מה קרה למדינה בעשרים השנים האחרונות, ועל כך כבר דובר לא מעט.

למחרת ששת-הימים, כאשר קראתי להקמת מדינה פלסטינית בגדה וברצועה במסגרת שלום ישראל-פלסטיני, הראו הסקרים כי 37% של דעת-הקהל היהודית בישראל תומכים בגישה זו. משה דיין רמו עליה, אלופי צה"ל דיברו בה כשישבות, המעטים שדיברו אז על גירוש וסיפוח נחשבו כ"שוליים מטורפים".

כעבור שנה, כאשר הלך משה לווניגר לחברון, הוא נחשב על-ידי הרוב המוחלט של תושבי ישראל כחריג מטורף.

כאשר הרימה גאולה בהן את קולן, ידעו שהיא יומין הקיצוני-הקיצוני-הקיצוני-הקיצוני מאיר כהנא, שהחל מתפרסם אז, נחשב כתימהוני פסיכופאטי תוצר רת-החזק.

מאז קרו הרבה דברים. המישטר הפאשיסטי גזעני בדרום-אפריקה הפך בעל-ברית גלוי ורצוי של ישראל, וגדולי האומה מימין ומשמאל נסעו לשם כדי לזכות בחסדיו. מישטרים פאשיסטים רצחניים בכל העולם, מאיראן ועד גואטמלה, זוכים בנשק ישראלי, ואין פוצה פה ומצפצף. בשטחים הכבושים, במרחק של כמה קילומטרים מבתינו, הונהג והשתרש מישטר שהוא פאשיסטי לכל דבר, וכל צעיר ישראלי נדרש לקיים מישטר זה במסגרת מילוי חובתו. בבתי-הספר התעמק והתרחב חינוך שעירבב הטפה רתית עם ערכים פאשיסטיים מובהקים. זהו תהליך עיקרי, ממושך ומתמיד, המשנה בהדרגה את דמותו של הצעיר הישראלי, את דמות המדינה, את דמות האומה הישראלית-היהודית.

עכשיו, כאשר משה לווניגר מופיע בטלוויזיה, הוא מייצג את האגף המתון. התחייה הפאשיסטית היא מפלגת-מרכז. נבחרי האוכי לוסיה הערבית בישראל ומחנה-השלום היהודי נמצאים "מחוץ למחנה", גם לפי תפיסת המערך. ואילו המערך עצמו עומד על גבול הדה לגיטימציה. בעוד שנתיים-שלוש יהיה גם הוא בחוץ. יחד עם כל לויניו וספיהיו.

ואילו מאיר כהנא הוא בסנים — מאור-מאור בסנים.

הוא רוגל בזכות העם הנבחר לגרש עם אחר מארמתו כדי להשיג "מרחב-מחייה".

לפי הגדרות אלה, תנועת התחייה צומת היא מיסלגה פאשיסטית לכל דבר ואילו היתה מופיעה בזירה האיטלקית או הספרדית, לא היה איש מסקסך בכך לרגע.

כהנא הוא יותר מזה. הוא מוסיף למחלה הפאשיסטית הרעילה כמה סימפטומים, ההופכים אותה לקטלנית.

אין הוא פאשיסט בלבד, אלא נאצי. אחד המאפיינים של הפאשיזם הנאצי הוא היסוד המיני. טורה הגזע או האומה, חוקי נירנברג, סיגנון דר שטיירמר.

כאשר מציע הרב כהנא לחוקק חוק פלילי המטיל חמש שנות מאסר על נערה יהודיה המקיימת יחסים עם לא-יהודי, הוא עובר את הגבול בין פאשיזם-סתם לנאציזם.

הנה כי כן, והו החירושי: בכנסת ה-11 יושבת בפעם הראי שבכנסת ה-10 ישבה בה מיסלגה יהודית פאשיסטית.

על כן נדלקו הנורות האדומות — בצדק.

עובדה ש-22 אלף יהודים בישראל הצביעו בעד מיסלגה נאצית היא המורה מאור, מה גם שאין אלה עוד אנטי-שוליים בעלי מיבטא אמריקאי או רוסי, אלא בני-הארץ

כהנא, שרון ומעריצים: האם תיפול הרפובליקה?

המפוזרים בכל רחבי המדינה. הם מרוכזים בעיקר בהתנחלויות, ביישובים התיים ובעיירות של יהודים מיוזרחים.

אך חמור לא פחות מה שקרה לשאר 99% האוכלוסיה היהודית בישראל, מה שקרה למדינת-ישראל עצמה.

כריכנס הנאצים היהודיים לפרלמנט עוברת מדינת-ישראל קודרום, אך לא הקו הראשון — מזה 20 שנים קרא עוברת קו ארום אחד אחרי השני, כשכל אחד מהם חמור מקודמו.

עברנו קו ארום ממדינה יוצרת ומתגוננת למדינה כובשת ומרכאת. עברנו ממדינה דמוקרטית למדינה המקיימת רק דמוקרטיה חלקית, תוך החזקת מישטר-כיבוש דיסטטורי מעבר לקו הירוק. עברנו ממדינת-חוק למדינה הסובלת בקירבה מיעוט פורע-חוק בהתנחלויות בלתי-יחוקיות, שהיו נדעבר ל"חוקיות". עברנו ממדינה בעלת מיסד דמוקרטי למדינה שיש בה מיסלגה פאשיסטית גלויה, שהשתפת בשילטון, ועכשיו עברנו ממדינה שבה שילמו גם הפאשיסטים לפחות מס-שפתיים לדמוקרטיה ולשילטון-החוק למדינה שיש בה סיעה נאצית, המטפיה בגלוי לביזיו החוק, להיסול הדמוקרטיה, לטרור יהודי פרטי וממלכתי.

אמרנו עוד בראשית הדרך: סרטן הכיבוש מוכרח להתפשט בגוף הציבור היהודי בישראל ולהרסו מבסנים. מי

אותנו מארצנו, מן המדינה שהקמנו בדמנו?

האוייב בשער. המחלה פושטת בגופנו. אך אנחנו יכולים לקום ולהתגונן. בתוקף, בהחלטיות, בתבונה.

לשם כך עלינו לאתר את המחלה ואת גורמיה.

קודם כל, נקרא לילד בשמו. קמה קרה, בעצמך מה הבהלה?

מאיר כהנא לא הופיע עתה בבחירות בפעם הראשונה. ב-1973 התמודד בבחירות לכנסת השמינית, וזכה ב-12,811 קולות. שהיו יותר מ-0.8% ב-1977, בבחירות לכנסת התשיעית שגרמו למהפך, ירד כהנא ל-4,396 קולות. גם ב-1981, בבחירות לכנסת העשירית, נאלץ להסתפק ב-5,128 קולות. עכשיו הוא זכה ב-1.2%, שהם כ-0.4% יותר מאשר לפני 11 שנים.

אפשר לטעון: לא המיספרים קובעים. קובעת העובדה שהנה, זו הפעם הראשונה, נכנסה סיעה פאשיסטית לכנסת.

דולף היטלר כתב את מיין קאמפף (המאבק שלי) כשהיה עדיין מנהיג של חבורה קטנה וכושלת. בספר לעג ליריביו, שלא ידעו כיצד לטפל בו.

אותם יריבים היו אז 99% של העם הגרמני — כל הכוחות הדמוקרטיים מימין ומשמאל.

מול פני התופעה הנאצית החדשה, הם לא ידעו כיצד לנהוג. פעם החליטו שהדרך הנכונה היא להתעלם מקיומו, כדי שלא להעניק לו פירוט-מחייב. או היה היטלר מגביר את הפרובוקציות שלו, עד שהגיעו לממדים בלתי-נסבלים. החליטו הכוחות הדמוקרטיים להפעיל נגדו את מלוא כוח החוק, והרכב נתן למיפלגתו הזעירה של היטלר פייסות וחשיבות בלי כל פרופורציה לחשיבותה. כשתפסו זאת, התעלמו ממנו שוב, וחזר חלילה.

בעיני איש כמו היטלר, בילבול זה היה מצחיק. הוא היה גאון בניצול החולשות של יריביו.

דמוקרטיה בנויה על מידה מסוימת של הסכמה, הגינות, וכיבוד הכללים.

כאשר נכנס לזירה כוח שאינו הגון, שאינו מכבד כללים, שכל מטרתו היא להפוך את הקערה על פיה — אין הדמוקרטים יודעים מה לעשות. הם מתנהגים כמו צי של אוניו-סוחר, המגלות לפתע שנמצאת ביניהן ספינה של פיראטים, המניפה את הדגל השחור של גולגולת-המתים. להתפור ולברוח? להתקבץ ולהשיב מילחמה שערה? הן מהסוסת והשוודים קוצרים את קצירם.

האגדה אומרת כי הרפובליקה של ויימאר היתה חלושה, מטומטמת, רופפת, שלא היתה מסוגלת להתגונן, שנפלה בלי קרב. והיה תמונה כזוהת. הרפובליקה הגרמנית לא היתה כוח מבוסס, היו לה כוחות-מישטרה גדולים וחזקים, היה לה צבא מיקצועי ממושע ויעיל מאי-כמהוה, היו בה הרבה מנהיגים פוליטיים תקיפים וחכמים. היו בה מיליוני חברים לזכויות-האדם של הכוחות הצבאיים-למחצה של הקומוניסטים, הסוציאליסטים, השמרנים ועוד, מול פני החולצות החומות של היטלר.

כוחות אלה לא גויסו. הרפובליקה התמוטטה בלי קרב, מפני שכוח-ההתנגדות שלה נהרס מבפנים, בתהליך ממושך ואיטי.

הסרטן הנאצי אבל בה במשך שנים. הרסובליקה לא ידעה כיצד לטפל במחלה זו. כאשר הבינה את הסכנה, זה היה מאוחר מדי.

לפני 24 שנים כתבתי ספר בשם צלב הקרס, שבו ניסיתי לתאר תהליך זה של התפשטות הסרטן הנאצי בחברה הגרמנית — תהליך שהייתי עדי-ראייה לו בשנות ילדותי. סימתתי את הספר באזהרה מפורשת: זה יכול לקרות כאן, או זה נשמע כאזהרה מטורפת. אמרו שאני סובל מטראומה, ושאיני רואה נאצי מתחת לכל מיטה.

עכשיו הוא עומד לפנינו.

אחד מדידי, שקרא את הודעתו השחצנית של מאיר כהנא על כי הוא עומד לפתוח באוסאליפחם מישר שישלם כסף לכל ערבי המבקש להגר, הגיב על כך:

מדוע באום אל-סחב? מדוע לא בתל-אביב? ומדוע לערבים? מדוע לא ליהודים?

ש. איך מה לעשות בארץ שבה מתגבר הפאשיזם כיהודי, אני אשנא ישראל פאשיסטית יותר מאשר כל מדינה פאשיסטית אחרת בעולם. ישראל פאשיסטית לא תהיה מדינת. עם יהודי פאשיסטי לא יהיה עמי. החל כמוצאי היום השני האחרון אני חושב על הגירה. אני חושב על כך בלי הרף.

לא אל נחשוב על הגירה: אל ניתן לבנוסיה זו של פסיכופאטים לגרש

דגל השחור של הפאשיזם — דגל גולגולת-המתים והעצמות הצלובות — עלה בתוך הישראלי.

מזה כמה שבועות מרקיד מאיר כהנא את המדינה כולה. בתי-המשפט, כלי-התיקשורת, המפלגות — הכל רוקדים על פי המנגינה הצורמת של חלילו. תוך כדי כך הוא הסיח את הרעת מן התופעות הפאשיסטיות האחרות, שהן קצת-קצת פחות צורמניות ממנו, וגרם להענקת לגיטימציה לגופים שברביהם היו מעלים צמרמורת בכל מדינה דמוקרטית אמיתית.

קיימת עתה סכנה מוחשית שישראל תהיה תוך כמה שנים למדינה פאשיסטית גזענית — בדיק כפי שניבאו אויביה.

זה לא מוכרח לקרות. אבל זה עלול לקרות. לא נרפא מחלה זו על-ידי חקיקת חוקים, על-ידי התחכמויות נוהליות, על-ידי הטלת חרם תיקשורתי. אמצעים כאלה יכולים לעזור להאט את קצב המחלה, אך הם לא ירפאו אותה. מי שחושב אחרת, אינו יודע מה טיב המחלה הנוראה הזאת.

כדי להילחם בה צריך הגוף הנגע לגייס את כל כוחותיו ולהילחם על חייו בכל אבר מאבריו — בגן-הילדים, בבית-הספר, בכלי-התיקשורת, בבית, ברחוב, בחברה, במפלגות, בכנסת.

העם יוכל להתגייס כך רק אם יבין את מלוא חומרת הסכנה: פאשיזם ישראלי יביא להרס המדינה מבפנים ומבחוץ, לירידה המזונית, לבריחת כל הכוחות הטובים, להינתקות מן העם היהודי, לכידוד בעולם, לשרה של מילחמות הרסניות, שחמתיים באבדון גרעני.

מדינות גדולות, כמו גרמניה ואיטליה, החלימו מן הפאשיזם אחרי שזוכרעו במילחמה נוראה. אך אם ישראל תהיה פאשיסטית, צפוי לה חורבן בית שלישי.